

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemana za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje do četristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 25—26 poleg gledališča v „zvezdi“. Opravištvu, na katero naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Začasna rešitev jugoslovanskega vprašanja.

Glasilu francoskih republikancev „Republique Française“ je izvedela, da namerava ruski kancler Gorčakov v Berlinu predlagati, naj se za zdaj reši jugoslovansko-turško vprašanje tako, da bode Bosna in Hercegovina od Turčije odtrgana in tako ustavo dobila, kakoršno je imela Srbija do leta 1867. Ker je to isto bilo slišati tudi iz družih resnih virov, in je, ako brzo Srbija in Črna gora za puško ne primeti, sedaj res jedina možna rešitev zapletka in bojov, posebno kar so „reformne“ fjaško naredile in odkar je izvestno, da Avstrija vsled nesrečnega nemško-magjarskega vpliva neče vsaj jednega dela Bosne in Hercegovine zazesti in tako Dalmaciji avstrijsko bodočnosti osigurati, — vpraša se naravno, kakšne razmere so bile do leta 1867 v Srbiji in ali je dobro za našo stvar, da se Bosna in Hercegovina po njih uredi.

Od leta 1815, kar se je Srbija z jednako vstajo kakor je sedaj v Hercegovini, osvobodila, vladalo je do leta 1867 v Srbiji dvojno pravosodje, jedno za kristijane, drugo čisto ločeno za mohamedance. To isto se sedaj za Hercegovino in Bosno nasvetuje. Vsi Mohamedanci bi spadali pod mohamedansko, kristijani pod krščansko sodišče. Poslednje bi vodil krščanski knez, ki bi imel svojo vlado, svojo vojsko, sultanu bi pa le danj ali tribut plačeval, ravno tako kakor so ga Srbi. V tvrdnjah bi Turčija imela male posadke, prav kakor jo je imela v Belgradski tvrdnjavi, dokler je bil knez Mihajlo leta 1867 izgnal. Zemljišče, ki je zdaj le lastnina turških begov, razdelilo bi se tudi mej kristijane, in tako bi se ustanovil svoboden kmetek stan, kakoršni

je zdaj v Srbiji. Muselmani bi se bolj v mesta potegnili, s časoma izumrli in izselili se.

Tedaj vse bi bilo le prehodno, začasno, toliko, da se Evropa od strahu oddahne a vendar uže uresničenje tega bi bil velik korak naprej. Kajti nij dvombe, da bi tako urejena Bosna odpravila s časom Turke popolnem kakor so jih Srbi, in bi enkrat, kadar zopet pride čas, postala Črnej gori in Srbiji zaveznica. Namesto dveh oroženih kneževin, bi potlej v boj stopile tri ali štiri slovanske. Isto tako je brez dvombe, da narodova želja po zjedinenji bi z večjo omiko od leta do leta rastla in vse spletke, katere bi morda diplomacija mej knezi delati poskušala, pretrgala in uničila.

Če bi se bosensko-hercegovinsko vprašanje res tako reševalo, kakor smo tu spredaj označili, bilo bi kakor rečeno, vse skupaj le začasno rešenje, vendar bi bil cel vspeh jugoslovanske revolucije uže s tega večji nego smo mogli največji optimisti ob začetku in prvem razvitku vstanka upati. To samo nas more tedaj uže z dobro nadejo za bodočnost Jugoslovantva navdajati. Kajti preveliki sangviniki ne smemo nikdar biti. Dobra stvar potrebuje dolžega dela in velika potrpljenega.

Vendar upanja nijmo še izgubili, da se Srbija osokoli, da naredi fait accompli in potem bode še vse bolje!

Jugoslovansko bojišče.

Iz Hercegovine nij posebnih važnih poročil. Avstrijska vlada je vendar prepovedala na našem Kleku turške vojake iz Azije izbarkavati, ker je dokazano, da so zanašali iz Azije kugo. — Pri Grebcih se je naredila nova vstaška četa, katere zrno je iz oddelka

vstaškega poveljnika katoliškega fajmoštra Mušica.

V Črnej gori je bil zadnje dni shod vodnikov črnogorskih, predsedoval je knez Nikola sam. Navzočni so bili tudi neki vodje iz Hercegovine. Nemški viri sicer menijo, da se je govorilo o pomirjenji, ali „Glas Crnogorca“ tako vojevito piše, da mi tega ne verujemo.

V Bosni je bilo zopet več bojov. Ali-paša, ki je bil dosedaj v Novem, šel je s 6000 turških vojakov proti pogorju Grmec. Tam je trčila njegova vojska na 1200 vstajnikov. 8. in 9. t. m. je bil boj, streljanje od daleč, brez vspeha. Ali-paša se je moral nazaj pomakni, izgubivši veliko mrtvih. — Na tisti dan so bile tudi v pogorji Pastirjevo boji. — Okolo Novega turški kmetje nečejo proti kristijanom v boj iti.

V Bulgariji vstaneke raste. To priznajo celo turški viri, ki sicer vse, kar je njim neugodno, dokler je mogoče tajé. Iz mesta Zlatice so bulgarski vstajniki turško vojaško posadko pregnali in imajo mesto popolnem v oblasti. Pred mestom so straže postavili. Tudi čete v gozdeh na Balkanu so čedalje večje.

Iz Berlina se „P. L.“ telegrafira, da je bila tam 11. t. m. na borzi razširjena in verovana govorica, da nameravajo nasvetovati, naj bi Avstrija na skupne stroške velevlastij s svojo vojsko Bosno in Hercegovino zasela. — Vse mogoče.

Iz Adrijanoplja se piše: da je turška vlada dovolila tamošnjim naseljenim Čerkesom, roparskim druhalim, da so se vojaški organizirali in gredo na srbsko mejo v Niš, od koder je šlo 8000 mož v Bosno in 9000 mož v Hercegovino. Sicer tu skozi gre vsak dan kak trop vojakov, kanonov ali streliva.

Listek.

Jeanne d' Arc, devica orleanska.

(Govoril v ljubljanskej čitalnici prof. Fr. Šuklje.)
(Konec.)

V Rouenu sestavil je P. Cauchon velikansko cerkveno sodišče. Izbral je vsega skupaj skoraj 100 prisednikov mej njimi cvet tačasnih francoskih bogoslovcev in učenjakov, kar jih je bilo sovražnih Karlu, posebno mnogo zastopnikov slavne pariške univerze. Toda ves tribunal bil je odvisen od Angležev politično sovraštvo do narodne stranke, strah pred Angleži, upanje, dobivati od Angležev; mastne službe, potem dragi denar, katerega so Angleži trosili mej sodnike — to so bili faktorji, ki so bili porok, da bode devica v istini obsojena. Zagovornika jej nijso dali; kaj bi bil takim nasprotnikom tudi koristil. Zastonj se je Johana pogumno zagovarjala, zastonj je z nepričakovano bistrumnostjo odgovarjala na stotino zlo-

bnih, sofističnih vprašanj, zastonj se je opirala na svoje čisto neomadeževano življenje, prikaznij svetnikov nij mogla in nij hotela tajiti, obstati je morala, da je na božje povelje storila česar so jo dolžili sovražniki in to je bilo sodnikom popolnem dovolj, da so jo obsodili. Z grdo zvijačo sestavili so umetno iz odgovorov Johane 12 člankov ter jih predložili raznim teologičnim korporacijam in posameznim učenjakom. Jednoglasno in v najbolj odločnih izrazih so ti izrekli, da je Johana v istini delovala s pomočjo peklenko ter da je krivoverka in copernica.

Gotovo je bilo tedaj, da bode Johana obsojena; toda Cauchonu nij zadostovalo, da bi Johana storila junaško smrt mučenice. On je hotel pripraviti jo do tega, da bi najprej sama preklicala, da bi obstala, da so bile vizije njene izmišljene in narekavane od vraga ter jo najprej uničiti moralčno in še le potem tudi fizično. Mož je računal na slabost človeške narave in nij se motil!

24. maja 1431 zjutraj peljali so Johano na pokopališče S. Ouenske opatije. Od vseh stranij bila je deklica obdana od sovražnikov; povsodi sovraštvo, srd, nikjer prijaznega očesa; rabelj pripravljen na svojo grozovito delo. Deklica do sedaj tako pogumna, tako neustrasna jela je sedaj, v očigled strahovite osode omahovati. Ko so jej začeli prečitavati razsodbo ko so jo pozivali, preklicati ali pa umreti — vzdihnila je „rajši preklicati nego sežgana biti!“ Sè smehom obupanja na bledeh licih obstala je, da je grešila zoper boga in cerkev, da je izmišljila svoje prikazni, da je proti božji zapovedi prijela za orožje in nosila moško obleko. V znamenje pokore obljubila je nikedar več moške obleke nositi!

Na to je izrekel P. Cauchon sodbo, glasečo se na ječo na čas življenja, v kateri naj uživa le kruh bolečin in vodo žalosti.

Burno so se vzdignili Angleži; kamenje so metali na sodniškega predsednika in njegovo okolico, besno so zahtevali naj se usmrti devica, ter

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 13. maja.

Dunajski neodvisni listi nadaljujejo svoje napade na Magjare, kateri se nezadovoljne delajo z nagodbo. „D. Z.“ pravi, da v prihodnjem se Cislejtanija ne bode dala strahovati od Magjarov. — Dokler bode nemško-ustavoverska ne bode nikdar imela toliko moči, da bi se magjarskemu zapovedanju izognila.

Iz **Pešte** se javlja, da je onih 68 poslancev, kateri so zaradi preslabe nagodbe iz kluba večine izstopili, naredili svoj klub in postavili petorico, ki izdeljuje proglas na deželo. Ali razen negacije nagodbe ti odločenci nemajo nobenega programa, torej se bodo prej ali slej zopet vrnili.

Vnanje države.

Iz **Berlina** se čuje: Ruski car je sem prišel 11. t. m. ob pol jedne po poludne in je bil od cesarja in dvora sprejet z vsemi ceremonijami. Ob 2. ga je Bismark obiskal. Andrassy je denes pri Bismarku večerjal. O razgovorih se molči. Čaka se celo mej diplomati na Gorčakova, kaj bode on prvi rekel. Zanimivo je, da sta ruski konzul Jonin iz Dubrovnik in znani Veselicki, ki vstaše zastopa, tudi v Berlin poklicana. Rusija torej uže prve gosli gode, kar je v tej stvari tudi najbolje.

Francoski minister notranjih stvari Ricard je v noči od 11. do 12. t. m. na nagloma umrl.

Iz **Španije** se čuje o novih separatističnih neredih okolo Bilbao. Narod se ustavlja odpravi starih fueros.

Angleški princ naslednik se je iz potovanja v Indijo v London vrnili.

Dopisi.

Iz Šalovec na sloven. Štajerskem 9. maja [Izv. dop.] Mislim, da mi boste izpolnili prošnjo, gospod urednik, saj je prva, s katero se obračam do vas kot urednika, ker verjemite mi, da še nikoli nisem kaj v novine pisal, čitam pa kaj rad, zlasti vaš „Slov. Narod“, katerega vi precej dobro uredujete, pravim „precej dobro“, ker nahajam večkrat dopise, ki me ne zanimajo in jezim se nad vam, da jih niste vrgli v koš. Pa naj se jedenkrat še kdo nad menoj jezi, ki ga „iz Šalovec“ nič ne briga. Oprostite saj ste morebiti tudi vi slišali, kako ljudje pri nas pravijo „še bog vsem ljudem po volji ne stori“ — kako bi pa vi, ki ste, kakor so mi gospodje povedali preveč zapuščen od sodelavcev, in to vsak iz nasve, da jeden človek dnevnika ne more tako zmagovati, kakor bi ga Slovenci želeli. (To je

žalibog istina, nihče je bolj ne čuti nego mi sami. Agitirajte, da bode list več naročnikov imel, potem bode imel več delavcev. Ur.)

Kakor se mi zdi, nemate vi iz našega okraja ali nobenega dopisnika, ali pa on naših razmer ne pozna, ker uže pol leta zastopj čakam moških besed, katere bi on kot bolj izurjen od mene našim nasprotnikom povedal. To me tedaj jezi, ker našel bi gradiva dovolj in bi tudi naše Šalovce omenil, saj veste gospod, da ne veseli človeka tako, če od kacega mesta ali vasi katere ne pozna, še tako zanimive dopise bere, kakor če najde noter domači kraj, in to bi jaz rad, da bi svojim sosedom pokazal glejte! ne samo v vaših, ampak tudi v mojih novinah je nekaj iz Šalovec. Zato vas prosim, denite z nadpisom iz Šalovec v vaš list, poiščite pa popred glavne slovniške kozle in ven ž njimi, da se mi ljudje smijali ne bodo.

Pri nas vam ljudje precej dobro in mirno živè, plačajo pridno davek, — če ne jih oni rubijo; prav pokorne dušice so, pa vendar jih je gospodska lansko leto močno razsrdila in čujte kaj je bilo.

Naša deca in tudi jaz, ki sem uže precej priletan, obiskovalo je do sedaj šolo v Središči. Leta 1873 se je ta razširila, da imamo sedaj trirazredno. Otroci naši so po letu, kakor po zimi lahko dasiravno uro daleč tija zahajali, ker pelje tija vozna pot in po zimi kljubu snegu je pot pretirjen. A kakor sem čul, predlagal je okrajni šolski svet v Ormužu, da naša vas naj se šoli na Humu pridene in deželni šolski svet je predlog potrdil. Krajni šolski svet v Središči nam ta sklep naznani in naši možje so takoj prošnjo vložili, naj se to ne zahteva, ter naj bi nas pustili pri Središču. Ali so naš odlog dobili ali ne, ne vem, naša deca brez vsega ugovora Središko šolo obiskuje. In kako bi tudi drugače? V Središči je trirazredna šola, h katerej so tudi naši penezi pomogli in mi bi se sedaj Humu ušolili, kjer je jednorazredna, kjer je uže zdaj nad 200 otrok v šoli, kam ž njimi? Kako vspešno toliko črvičkov podučevati? Pot na Hum je prav slab, otroci po zimi tija zahajati ne bi mogli. — To pa bi bilo zopet kaj pametnega, dejal sem sam pri sebi, ko sem to slišal, pa koga kriviti? Deželni šolski svet naših razmer ne pozna, on je tedaj predlog potrdil, a kdo je predlagal? Okrajni šolski svet. — In kdo sedi v njem? Naš kraj ima samo jednega uda iz

Središča, Ormuž pa 4 pravim štiri, dasiravno, kakor jaz mislim Središče dvakrat toliko davka plača kot Ormuž — kako tedaj to? boste vprašali. — E saj veste kje je narodnost doma, kakoršna da je tamkaj pravica. Jeden ud v Ormužu je tudi naroden, a ker je po družih občinah več protinarodnih, je tedaj tudi večina protinarodna in saj veste, da taki slabo za kmeta delajo. To mi dobro pri šolah našega okraja vidimo, čeravno ti gospodje mislijo, da mi „butlji“ njih sklepov, kakor pravijo ne zastopimo.

Ako se ne motim je leta 1874 ormuški učitelj od okrajnega šolskega sveta v Gradec poslan bil se učiti. Kaj? Jedni so rekli, da poštenja, drugi da slovenščine, a meni je jeden učitelj povedal, da se je šel kmetijstva učiti in temu sem verjel, ker ga kot našinca poznam. Čujte! mestni učitelj kmetijstva učiti, družim kmetsko deco učečim se je pa reklo: „Bodite doma“. — Pa mislil sem, drugokrat pride pa kateri drugi na vrsto, pa kaj vraga! Lani so poslali zopet družega ormuškega učitelja v Maribor na vinorejsko šolo, učitelji pa kakor na Svetinjah, Humu, Miklavžu, Bolfenku, kjer so vinogradi, kjer bode večina teh otrok vincarji — tem, kateri bi to rabiti mogli, tem učiteljem reklo se je: „Bodite doma“. — Tako bi še mnogo povedati imel, pa prostora mi manjka, — torej dosta za denes!

Domače stvari.

— (Dr. Rostachar†) Telegrafično se nam je (za zadnjo številko prekasno) poročila žalostna vest, da je umrl zopet jeden mlajših rodoljubov naših v cvetji svoje mladosti, dr. Rostahar je 12. t. m. v Krškem jedva 30 let star.

— (Slovensk veteran.) Matija Dolenc, umrl je te dni v Trstu v 86 letu. Ker je mož Robinsonu jednako mnogo pretrpel, o njem poveduje „Edinost“ sledeče: Rojen je bil 11. februarja 1790 v Postojni pri Martinčku. Leta 1809 je pobegnil pred francosko vojsko na Štajersko na avstrijska tla, pa bil je z nekim tovarišem na Savi ujet, v Francosko vojsko uvrščen, in skozi Italijo na Francosko odpeljan. Šel je potem z Napoleonom I. skozi Nemčijo v Rusijo, kjer je v vseh bitkah bil, na zadnje pa pri požaru Moskve z družimi zajet in v Sibirjo kot ujetnik odpeljan. Po pomirjenji leta 1815, izpuščen iz Sibirije v svojo

so očitavali Cauchonu, da je ogoljufal, prevaril angleškega kralja. Smijaje jim odgovori: Ne bojte se, bodemo jo kmalu zopet v pest dobili!

Po storjenej razsodbi bi se Johana morala odpeljati v cerkveno varstvo, v kak samostan; to so jej obljubili in posebno zaradi tega je Johana preklicala. Toda Cauchon je zapovedal jo v prejšnjo ječo tirati. Tam so še grje ž njo ravnali nego preje; noč in dan je bila uklelena in s teško verigo na kol privezana, tako da se skoro ganiti nij mogla. Moško obleko morala je odložiti ter po svojej obljudi žensko krilo obleči; to je bilo tem bolj neljubo ker so bili neprenehoma angleški vojaki v njenej sobi in ker je bila v ženskej obleki dosti manj varovana vojaške surovosti in poželjivosti nego v moškej. Nalašč so pustili moško obleko poleg nje, da bi jo zapeljevali, da jo zopet obleče ter se na ta način zopet starih grehov udeleži.

28. maja pride P. Cauchon z nekolikimi,

pajdaši ter vidi devico zopet v moškej obleki. Na njegova vprašanje odgovarja, da bode tako dolgo moško obleko nosila, dokler jo bodo pustili mej moškimi. Izpovedniku svojemu je potem pravila, da so jo vojaki, ko se je vrnila v ječo, suvali, bili, za lase ruvali ter poskušavali jo tudi spolno oskruniti, iz tega uzroka da bi bila v zadnjem oziru bolj varna, oblekla je v novič prepovedano moško opravo.

Sodniki so jo vprašali, če so se angelci in svetniki zopet prikazali? Johana je pritrdila, rekla je odločno, da jih je videla in da so jo kregali, zakaj je resnico zatajila, da bi si rešila življenje. Pristavila je: rajša hočem na enkrat konec storiti, umreti nego dalje časa v ječi trpinčena biti.

Dva dni pozneje se je podal menih dominikanec L'advenu v ječo naše Johane, oznanit, da je čas njenega življenja pretekkel, da se bliža ura smrti, grozne smrti na plamtečej gromadi. Divja boleost prešinila je s prvega deklico, lase si je pulila in glasno jokala;

„7krat raje bi bila ob glavo dajana, nego živa sežgana. O moje deviško neomadeževano truplo, da bode še denes uničeno in v pepel spremenjeno!“ Kmalu pa se je ohrabrila, izpovedala se menihu ter potolažena sprejela zakrament rešnega telesa.

I čez malo ur gledalo je jasno majino solnce — dogodbo tako tragično tako sramotilno za človečanstvo, kakor jih malo nahajamo v človeškej zgodovini. Zopet so bili odri postavljeni na S. Ouenskem pokopališči, jeden za višje duhovenstvo, jeden za duhovne in za posvetne sodnike. Pripeljali so jo, plakajočo Johano, belo opravljeno; na glavo so jej dali kapo, na katerej so bile napisane besede: „krivoverka, odpadnica, malikovalka“. Najpreje je pridigoval Nik. Midi; končal je svojo pridigo z besedami: „Pojdi tja v miru, Johana, cerkev te ne more več braniti, ter te izroči posvetnej oblasti“. Tedaj prečita Pierre Cauchon končno razsodbo; nij bilo več rešitve za Johano, želela je dobiti kak

domovino, kjer so ga uže vsi njegovci mej mrtve šteli, moral je zopet v avstrijsko vojsko stopiti, ter 4 leta služiti v kranjskem polku. — Leta 1819. je bil odpuščen. Še to leto je stopil za tehtovalca v službo, ter služil 57 let, katera služba je jako težavna bila. Zapustil je dva sina in 17 strižnikov, kateri žalujejo za njim. Ranjki je bil trdnega zdravja, kakor ves Martinčkov rod v Postojni. V francoskih vojskah je mnogo pretrpel, bil je ostane armade, ki je zmrznila na Ruskem, vedel se je hrabro in junaško, zato pa je dičila junaške prsi srebrna svetinja hrabrosti in križec. Naj mu bude zemljica lehka!

— (Cementiranje sodov) po noveji meri še zdaj nij mogoče in vlada, ki je vzela vse cementiranje sedaj sama v roko ne stori nič, da bi se kakor hitro mogoče vršiti začelo. Vinotržci dajejo krčmarjem vino po noveji meri v starih posodah, in krčmarji tožijo, da so na izgubi. Upati je tedaj, da bode vlada kakor hitro mogoče potrebno ukrenila, da se cementiranje sodov brž začne.

— (Iz Gorice) se nam piše: Denašnja „Soča“ je konfiskovana zaradi uvodnega članka: „Avstrija in Slovanstvo“. Jutri izide drugi natis. Občni zbor „Sloge“ je volil odbor takole: Dolenc, predsednik; odborniki: dr. Gabrijelčič, dr. Rojec, France Povšé, Josip Faganel, Franc Leban, Josip Nanut, Franc Vidic, Ignacij Gruntar, Vinko Žega. Namestniki: A. Jakopič, Kuralt, A. Balko, Strès, Ličan. Italijani so odrekli gledališče dramatičnemu društvu ljubljanskemu, mej tem ko bi ga dovolili tudi Hotentotom

— (Iz Trsta) se nam poroča, da bode: Koncert Krežma zvečer ponedeljek 15. maja 1876, v prostorih „Slavjanske narodne čitalnice“ Program je: 1. Zajc: „U boj,“ moški zbor. 2. „Fantazija slavjanska,“ gospod Franjo Krežma 3. Chopin: „Valse brillante,“ gospodičina Ana Krežma. 4. Lotto: „Fantazija ruska“ gospod Franjo Krežma. 5. Vogel: „Cigani,“ veliki moški zbor. 6. Hauser: „Ptičica,“ gospod Fr. Krežma. Začetek 8 $\frac{1}{2}$ uri zvečer. Opomba. Vsak član može povesti jednoga gosta.

— (Zaklal) je v Laščah neki Jarnej Levstek, obče znan, neštevilnokrat uže kaznovan in zaprt malopridnež, v neki glasoviti krmi poštenega in pridnega mladenca Janeza Somraka, sunivši ga tako močno z nožem, katerega je uže dan poprej, kakor se splošno govori, s tem namenom brusil, da mora dva za-

klati, mej rebra, da se je precej v krvi na tla zgrudil. Ko bi zdravniške pomoči ne bilo pri rokah, bi bil tamkaj dušo izdihnil. — Uže večkrat je žugal, da se bo obesil, tako tudi imenovani dan, in dala mu je mati zopet 1 gl. Našli so pri njem še 27 kr., ko so ga zvečer po dovršeni hudobiji zaprli. Delal se je popolnem nevednega in popraševal je, kaj se je zgodilo? Ne ve se, ali ozdravi ranjeni ali ne. —

— (Iz Gorenjskega) se piše: Juri Šoklič, oženjeni sedlar iz Zagorice, grajske fare na Gorenjskem, oče 8 otrok, je sv. Florijana dan nekemu lovcu iz Mojstrane jopič odnesel. Ko lovec to zve, hiti za njim po poti proti Radolni, ga dotéče, in ker z lepo ne more dobiti svojega oblačila nazaj, se vname mej njima hud boj. Lovec mahne sedlarja s polem po glavi in po roki, tako da sedlar hudo ranjen svoj rop pusti in še do Radolne dospe, kjer se pa zavoljo zgube krvi izgrudi in kmalo potem umrje. V nedeljo so ga na Dovjem pokopali.

— (Zažgalo) je 4. t. m. v Malej starej vasi neko šestletno dete Ant. Žitnika slamnato streho hiše svojih staršev. Požar je naredil 400 gl. škode. Otrok je bil za svoje veselje zažgal nekaj stelje. Starši premalo pazijo, da bi otroci ne dobili žveplenk v roke.

Umrli v Ljubljani

od 10. do 11. maja:

Marija Kotar, 1 $\frac{1}{2}$ l., dete sluga, za vodenico. — Franc Rak, 31 l., v bolnici, za jetiko. — Karel Vesel, 19 l., vsled organične srčne napake. — Ivana Vršič, 16 m., dete usnjarskega delavca, za vnetjem pljuč. — Karolina Šojan, 2 l., dete črevljarja, vsled nerbus bryghtu.

Tržice.

12. maja

Pri **Stonu**: Wild iz Dunaja. — Gorišek iz Kresnic. — Schwingshakl iz Štajerskega. — Fisch iz Trsta. — Mohr iz Dunaja.

Pri **Waltči**: Baron iz Kaniže. — Kohm iz Dunaja. — Humler iz Prage. — Wohlmaier, Glückerthal iz Dunaja.

Pri **Zamoreci**: Wohlmaier iz Gradca. — Roter iz Dunaja.

Dunajska borza 13. maja.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	66	gl.	20	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	70	—	—	—
1860 drž. posojilo	111	—	25	—
Akcije narodne banke	853	—	—	—
Kreditne akcije	136	—	30	—
London	120	—	10	—
Napol.	9	—	56	—
C. k. cekini	5	—	66	—
Srebro	102	—	80	—

križ v roke. Nek usmiljen Anglež improviziral ga je iz svoje palice. Johana križec poljubi, vtakne ga v nedrije. Peljali so jo na gromado ter privezali na kol; rabelj naloži plamen, toda dolgo časa je trajalo, da je plamen do nje prišel. Naposled jo zakrije dim in žar, slišali so jo glasno klicati, da nij krivoverka in odpadnica, da je ravnala po božjem povelji, dokler nij usmiljena smrt konec storila nesrečnej, mučenej deklici.

Odvrnimo se od prežalostne scene ter predstavljajmo si še jedenkrat podobo Johane.

Johana imela je takrat 19 let; portreta njenega ne poznamo. Vendar vemo iz virov da je bila srednje postave, šibke rasti, pa ne navadno močna. V navadnem smislu lepa nij bila, pa če se je ogrevala za kako stvar, potem je obličje njeno postalo — duhovito in interesantno. Konji in bliščeče orožje so jej dopadali; čez svojo jekleno opravo nosila je kratko bluzo in krilo, navadno temno rudeče in zelene barve. Izvenredno duhovitost in nadarjenost

tega dekliča razvidimo najlaglje iz tega, da nij bila samo osobno hrabra v boji, temveč da je imela strateškičen dar ter boljše vodila svojo francosko armado nego izkušeni stari vojaki. Tudi preiskava v Poitiersu in proces v Rouenu nam pričajo o genialnosti device orleanske.

Tako se je izvršil ta politični umor, ostuden sam na sebi, posebno ostuden zaradi tega, ker se je pri tej priliki kakor tolikrat zlorabila vera, zlorabilo krščanstvo. Sramota pade na francosko duhovenstvo, katero je Johano obsodilo, sramota zadene isto tako Angleže, ki so se tega duhovenstva posluževali. Če so pa oni mislili, da bodo z Johano vred uničili tudi idejo, katero je zastopala, so hudo motili. Kralj sicer in dvor njegov se niti zmenil nij za ono kmetsko deklico, katera mu je rešila očetnjavo in na glavo posadila francosko krono; smrt Johane bila je tem brezsrčnežem skoro ljuba. Narod pa, kateri ima navadno boljši spomin za hvaležnost nego

Začetek ob 1 $\frac{1}{2}$ 8. uri zvečer.

Deželno gledališče v Ljubljani.

Zadnja benefica.

V nedeljo 14. maja 1876.

Na korist igralk „Dramatičnega društva“, Cecilije Podkrajškovke.

Prvikrat:

Cvrček.

Slika iz ladjanskega značaja v petih dejanjih, po Charlotte Blich-Pfeifer-jeveji „Die Grille“, poslovenil Davorin Hostnik.

Regisseur predstave Josip Kocelj.

Osobe:

Oče Barbeaud,	Kmetje iz Cosse	g. Kocelj.	
Mati Barbeaud,		g. Odijeva.	
Landry, (dvojčka		g. Schmidt.	
D-dier, (snjuna sinova		g. Juvančič.	
Martineau,		g. Bledkov.	
Etienne,		g. Eržen.	
Collin,		g. Kajzel.	
Pierre,		g. Šturm.	
Stara Fadet,		—	gdč. Namretova.
Fanchon Vivieux,		—	gdč. Podkrajškova.
njena vnukinja,	—	g. Jokovec.	
Oče Caillard,	Kmet in kmetic iz Cosse	gdč. Ihanova.	
Madelon, njegova hči		gdč. Bonačeva.	
Suzette,		gdč. A. Pavšekova.	
Mariette,	—	gdč. F. Pavšekova.	
Annette,	—	—	

Kmetska dekleta in fantje. Zidnje dejanje se vrši leto pozneje od prejšnjih dejanj. Kraj: Cosse in la Priche, sela v južnej Francoskej.

Pri predstavi svira c. kr. vojaška godba 53. polka pešcev nadvojvode Leopold pod vodstvom kapelnika gospoda Czanskya.

Kasa se odpre ob 7. uri. — Začetek ob 1 $\frac{1}{2}$ 8. uri zvečer.

Kazipot po Ljubljani.

Kdor želi inserirati pod to rubriko svoj posel, obrt itd. takó, da je oznanilo uvrsteno skozi tri mesece vsako nedeljo, more to v 4 do 5 vrstah po jako znižani ceni storiti, katera se izve pri administraciji „Slovenskega Naroda“.

Knjigovez E. Hohn

na starem trgu št. 157 jedini v Ljubljani, prevzema in izdeluje najhitreje, najcenejše vsake vrste dela. Posebno se priporoča č. gosp. duhovnikom. (10)

Voščene sveče,

in zavitke (Wachsstöckel) vsake vrste za cerkve, pogrebe, in trgovino po najnižji ceni prodaja in se čestiti duhovščini, kakor tudi slavnemu občinstvu priporoča zagotavlja, da bo vsem najboljše in hitro postregel. Oroslav Dolenc, svečar, gledališčne ulice št. 140—141. (9)

Janez Vičič

prodaja kakor pri razprodaji (Ausverkauf) 10 do 25% pod fabriško ceno na debelo in drobno mnogo vrstno kramarsko in gospodsko blago. (10)

njegovi vladarji, čestil je Johano kot svojo rešiteljico, svojo prorokinjo in mučenko. Nij odjenjal od boja z Angleži in v malih letih bili so le ti, kakor je to Johana še v ječi prorokovala, izgnani in iztirani iz cele Francije, izvzemši samo mesto Calais.

Dandenes je Jeanne d' Arc, devica orléanska jedna najbolj sijajnih najbolj čestitljivih prikaznij svetovne zgodovine. Tacemu idealnemu bitju nasproti molči tudi politična strast ali versko protislovje, vsak kdor to dobro preiskuje, bodi si klerikalec bodi si privrženec skrajne svobodomiselna stranke, bode z ljubeznijo, z občudovanjem in sočutjem se zamaknil v podobo te rajske deklice. Pa ne samo zgodovinsko, znanstveno slovstvo se peča z Johano, tudi umetnik si jo poišče za predmet svojega delovanja. Saj mi nij treba, imenovati nemškega pesnika, kateri je Johano v svoji drami tako živo naslikal, da se prelepe prikazni veseli celi omikani svet.

Franjo Železnikar,

krojač v Ljubljani, (128—2)

naznanja čestitemu p. n. občinstvu, da se je preselil v **hišo čitalnice** v poštni ulici, ter se priporoča, da ga tudi tukaj z mnogimi naročili počasti.

Gostilničar „pri Sokolu“

na stolnem trgu, priporoča svojo uže staro gostilno. Dalje naznanja, da ima tudi letos izvrstna vina in vedno dobre jedila kakor klobase itd. po nizkeje ceni. (10)

Kdor potrebuje

metrične mere in uteže

kuhinjsko posodo plehasto ali iz vlitnega železa, kakor koišno orodje za pohištvo in za zidanje, potem orodje za mizarje, tesarje itd. vse to dobi po najnižjeje ceni pri **Franc Terčaku** (prej Božiču) na glavnem trgu št. 10. (10)

■ **Še nikdar tako po ceni!** ■

Darila za birmo!

Kdor želi imeti prav cene, jako lepe in dobre reči, ta naj naroči brzo, dokler je še kaj v zalogi, v našem odlikovanom

■ **Bazaru za birmo** ■

za smešno nizko ceno **samo gl. 5.90**, za kateri znesek se do bodo sledeče jako lepe reči in sicer:

1 okusno ogno-pozlačeno remontoir ural z verižico in urnim etuijem.	1 koncertina, skušeni muzikalni instrument z nebeškimi glasovi, na katerem je mogoče po kratkej vaji najlepše komade igrati.
1 elegantni angor solnčnik za dame.	1 fini Viktorija pas za dame.
2 japan. vazi za cvetlice, bogato z zlatom okinčani.	1 album za fotografije, bogato z zlatom okinčan, in končno
2 salonska svečnika v obliki podob iz vitnega bronu.	1 jako lepa shrambica, v kateri je vse, kar poželi srce mlade dame
1 kompletna union garnitura za kaditi, pri kateri je vse, kar potrebuje tobakar in za darila jako pripravno.	■ To krasno darilo okinča vsako salonsko mizo in je za darilo posebno pripravno. (135—1)
1 žepni telegraf, popolnem novo iznajden in patentiran aparat, s katerim je mogoče ustne depeše v najdaljše kraje pošiljati.	

■ Vse tu navedene jako cene darila veljajo vkupaj **samo gl. 5.90** in se dobivajo v velikoj zalogi

Blau & Kann-a,

Dunaj L., Babenbergerstrasse št. 1.

■ Naročila iz dežele oskrbe se točno proti poštnem povzetku. ■

Črevljar Jakob Škerbincec,

v gledališkeje ulici št. 19 izdeluje vsake bire najboljših črevljev na drobno in debelo; potem prodaja tudi Tržiške črevlje na debelo in drobno po nizkeje ceni. (10)

Franc-ove esence za življenje.

Gotovo in skušeno sredstvo proti večini boleznij z vspešnim učinkom in sicer tako, da bi mora vsaka gospodinja tako zdravilo pri hiši imeti. (53—9)

Jedino pravo dobiva se pri

Gabriel Piccoli,

lekarju, na dunajškeje cesti v Ljubljani.

V Josip Levcevej

speceriskeje štacuni na št. Peterskem predmestji št. 18 tik mesarskega mosta dobi se najboljše blago potem štaj. bruse, kupuje in prodaja na debelo-poljske pridelke fižol, krompir, črešnje, repo, zelje, orehe itd. (10)

Dr. J. Pestotnik

stanuje (131—2)

na štent-peterskem predmestji v Levčevej hiši št. 18.

Ordinira vsak dan od 2.—3. ure po polu dne.

Podtrebušne in kilove bolezni

zdravi popolnem neškodljiva mast za kilove ali pretrgane od **Bogom. Sturzenegger-ja** v **Herisau** (Švica). Mnoga ispričevala in zahvalna pisma se prilagajo navodu, kako se ima ona mast rabiti. Razpošilja se v piskerčkih po 3 gl. 20 kr. a. v. po **B. Sturzenegger-ju** samemu, ali pa po **Jos. Weis-u**, lekarna pri Zamorci, Wien, Tuchlauben Nr. 27 in **Sigmundu Mittlbachu**, lekarju v Zagrebu. (359—10)

Otvorenje gostilne.

Podpisani naznanja p. n. čestitemu občinstvu, da je **gostilno s steklenim salonom** v svojej lastnej hiši v Krakovem št. 27 (136)

■ **„Pri raku“** ■

odprl, ter da je vedno pripravljen postreči čestitim gostom z dobrimi raki in ribami in sploh dobrimi jedili. Tudi toči vedno svežno pivo in dobro vino. Sprejema tudi čestite goste na hrano po jako ugodnimi pogoji. Za prav obilno obiskovanje se priporoča

Josip Rabič, gostilničar.

„SLAVIJA“

vzajemno-zavarovalna banka v Pragi.

Ker se je gospod **Fr. Andr. Pleše** zavoljo preobloženja z družimi opravili našemu glavnemu zastopu v Trstu odpovedal, imenovalo je naše opravilno svetovalstvo v seji dne 29. januarja t. l. svojega dosedanjega uradnika, gospoda

Ivana Hribarja

za svojega glavnega zastopnika z ravno taistim delokrogom, ob jednom pak sklenilo, da se ima sedež glavnega zastopa preložiti **iz Trsta v Ljubljano.**

Zavoljo tega slavno p. n. občinstvo najuljudneje prosimo, naj to premembo na znanje vzeti, ter se od 15. maja t. l. naprej v vseh zadevah do našega

glavnega zastopa v Ljubljani,

na glavnem trgu št. 10,

obračati blagovoli, ob jednom pak tudi priporočamo, da gosp. **Fr. Andr. Pleše-ta** v Trstu — v kolikor bi utegnulo zanaprej z njim v poslovnej zvezi ostati — še tudi nadalje podpirati blagovoli.

Glavno ravnateljstvo „SLAVIJE“
vzajemno-zavarovalne banke v Pragi.

(132)